

2. CODZIENNA MODLITWA JEZUSA

W dzisiejszym spotkaniu przyjrzymy się codziennej modlitwie Jezusa w Jego dzieciństwie i w czasie ukrytego życia w Nazarecie. W tamtych czasach każdy dorosły Żyd miał obowiązek modlitwy porannej, w ciągu dnia i wieczornej. W takim środowisku wzrastał Jezus. Tych modlitw się uczył, nimi się posługiwał i im nadał pełniejsze znaczenie.

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych. To światło pokazuje również znaczenie modlitwy i ukazuje kierunek duchowego rozwoju. Niektóre teksty mówią o grzechu człowieka i potrzebie nawrócenia. Ten proces jest ściśle złączony z rozwojem modlitwy.

2. *Wprowadzenie.* Widok Jezusa, który się modli i jest w tę modlitwę całkowicie zaangażowany, zachowujemy nieustannie przed oczyma. Przypomnieliśmy ten obraz w poprzednim spotkaniu i będziemy do niego stale wracać, aby i nasza modlitwa była taką, w której nasze serce w pełni otwiera się na obecność Boga i jest zaangażowane w rozmowę z Nim.

Dziś chcemy się przyrzeć uważniej codziennej modlitwie Jezusa. Myślimy najpierw o Jego modlitwie dziecięcej, której uczył się od swej Matki Maryi w Nazarecie, a także o Jego modlitwie młodzieńczej, gdy ukończył trzynasty rok życia i włączył się w tradycje modlitewne narodu wybranego.

Nie mamy tekstów ewangelicznych, które by opisywały dziecięcą modlitwę Jezusa, ale mamy świadectwa, że Maryja i św. Józef wiernie przestrzegali przepisów i zwyczajów, określonych w Biblii. Mówi o tym obrzezanie w ósmym dniu, ofiarowanie w czterdziestym dniu, a także coroczna pielgrzymka do Jerozolimy. Jezus wzrastał w tym klimacie wielkiej wiary i modlitwy Jego Matki i przybranego ojca. Pytamy więc: Jakie były tradycje modlitewne narodu wybranego odnośnie modlitwy? Czego Jezus nauczył się w dzieciństwie i w młodości?

3. *Modlitwa w tradycji Izraela.* Pierwszą modlitwą, której uczyły się dzieci w domach żydowskich było wezwanie „Słuchaj Izraelu”. Ono była również główną modlitwą poranną i wieczorną. Odmawiano ją indywidualnie, a także w synagodze i w świątyni. Modlitwy tej uczyła dzieci najpierw matka i możemy sobie wyobrazić z jaką miłością Maryja opowiadała małemu Jezusowi o Bogu, o historii narodu, ucząc Go także modlitwy.

Pierwsze słowa głównej modlitwy Izraelitów brzmiały tak: „Słuchaj Izraelu” (hebr.: „Szema Izrael”). Słowa: „Słuchaj, posłuchaj, otwórz uszy” były powtarzane przez proroków i kapłanów. Jezus najdoskonalej wypełnił to wezwanie. Nikt tak uważnie nie słuchał Ojca niebieskiego, jak On. Powiedział do Apostołów: „Oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego” (J 15,15). Również Maryja i św. Józef to ludzie, którzy z najwyższą uwagą słuchali Boga.

Dalsza część modlitwy jest wyznaniem wiary: (Słuchaj Izraelu) „Bóg jest naszym Panem, Panem jedynym”. Nie ma innych bogów, nie ma innych panów. Jedynym moim Bogiem i Panem jest Ten, który stworzył niebo i ziemię. Jezus nie tylko poznał i powtarzał treść tej modlitwy, ale On nadał jej najgłębsze znaczenie. Już jako dwunastoletni chłopiec mówił do rodziców, gdy Go odnaleźli w świątyni: „Czy nie wiedzieliście, że powinien być w tym, co należy do mego Ojca?” On pozostał tam, gdzie sprawy Ojca były przeżywane w sposób wyjątkowy. Został w świątyni na modlitwie, słuchaniu, stawianiu pytań i udzielaniu odpowiedzi. Słowa te w sposób pośredni wskazują na szczególne miejsce, jakie zajmowała modlitwa w życiu Jezusa jako dziecka, a potem młodego i dorosłego człowieka.

Po wyznaniu wiary następowało wezwanie do miłości: „Będiesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich sił swoich”. Pan Jezus, gdy będzie nauczał, zacytuje te słowa odpowiadając na pytanie uczonego w Piśmie, które jest pierwsze ze wszystkich przykazań (por. Mk 2,28-30). Dał nam je jako regułę życia, którą w sposób najdoskonalszy żył On sam. Kochał Ojca niebieskiego całym sercem, z całej duszy i ze wszystkich sił.

Od trzynastego roku życia każdy Izraelita miał obowiązek codziennego odmawiania „Szema Izrael”. Każdego dnia, rano i wieczorem, przypominał sobie o konieczności słuchania Boga, o Bogu, który jest jedynym Panem, a także o potrzebie miłowania tego Boga ze wszystkich sił. Oprócz tej głównej modlitwy, członkowie narodu wybranego odmawiali również inne, jak psalmy czy błogosławieństwa. Zapewne nie wszyscy Izraelici wykazywali wielką gorliwość w odmawianiu codziennych modlitw, ale możemy przypuszczać, że dla św. Józefa ten nakaz nie był uciążliwy. Mały Jezus mógł patrzeć, a często

także słyszeć, jak ten, którego nazywał ojcem, odmawia modlitwy umacniające relację z Bogiem i wpływające na codzienne życie. Z czasem sam zaczął się modlić tymi słowami, a w Jego ustach nabierały one szczególnej głębi i niezwykłego blasku.

Błogosławieni są rodzice, którzy uczą swoje dzieci rozmawiać z Bogiem i pomagają ludziom młodym w rozwoju ich modlitwy. Jest to zazwyczaj bardzo trudne zadanie, ale ani rodzice ani ich dzieci nie są w tych wysiłkach sami. Bóg im błogosławi, a odwołanie się do życia Świętej Rodziny jest bardzo pomocne.

Być może warto również nawiązać do tych słów, odmawianych przez Jezusa, Maryję i Józefa oraz innych członków narodu wybranego. Można je sparafrazować mówiąc do siebie samego: „Słuchaj, człowieku. Bóg jest twoim jedynym Panem. Kochaj Go całym sercem”. Po tym wstępie można kontynuować modlitwę, np. „Ojcze nasz”.

4. *Zaproszenie do adoracji.* Niech słowo Jezusa, które dziś rozważaliśmy, pomaga nam skupić się na przeżywaniu Mszy Świętej, a potem, po jej zakończeniu uklęknąć z wiarą przed Najświętszym Sakramentem i prosić Jezusa, aby nas uczył modlitwy.

Modlitwa powszechna

Wpatrzeni w modlitwę Jezusa i zjednoczeni z Nim prosimy Ojca niebieskiego o miłosierdzie dla nas i całego świata.

1. Ojcze niebieski, wejrzyj na modlitwę Jezusa, naszego Mistrza i spraw, aby cały Kościół naśladował Jego przykład modlitwy. *Ciebie prosimy.*

2. Ojcze wszechmogący, wejrzyj na modlitwę Jezusa, Zbawiciela świata i spraw, aby łaska odkupienia, którego dokonał, przyniosła światu sprawiedliwość i pokój.

3. Ojcze nieskończenie dobry, wejrzyj na modlitwę Jezusa w Jego dzieciństwie i spraw, aby wszystkie dzieci poznały, że Ty jesteś ich Ojcem.

4. Ojcze najlepszy, wejrzyj na modlitwę Jezusa w Jego młodości i spraw, aby ludzie młodzi cieszyli się każdą chwilą spotkania z Tobą.

5. Ojcze miłosierny, wejrzyj na modlitwę Jezusa, który otworzył ludziom bramy nieba i spraw, aby nasi zmarli (szczególnie N.) weszli do Twego królestwa.

6. Ojcze nasz niebieski, wejrzyj na modlitwę Jezusa, który jest wśród nas obecny i spraw, abyśmy nie zapominali o naszym codziennym spotkaniu z Tobą.

Bądź uwielbiony, wszechmogący Boże, w Twoim Synu, Jezusie Chrystusie. Który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Kapłan: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za łaskę uczestnictwa w najdoskonalszej modlitwie, jaką jest Eucharystia. Prosisz w niej Ojca, słowami i krzyżową ofiarą, o miłosierdzie dla świata. Cały Kościół łączy się z Tobą w uwielbieniu i dziękczynieniu, w wynagrodzeniu za grzechy i błaganu o potrzebne łaski. Eucharystia to modlitwa dzieci Bożych, które gromadzą się przy stole słowa, przy ołtarzu ofiary i na uczcie miłości. Przyjmij, Panie Jezu, naszą pieśń dziękczynienia i uwielbienia.

Śpiew, np.: „Wielbić Pana chcę”.

L1: Panie Jezu, dziękujemy Ci za wzór modlitwy, jaki nam dałeś w Twej Matce Maryi. Ona była zawsze blisko Boga i wprowadzała Cię w świat modlitwy. Dziękujemy Ci za św. Józefa, męża sprawiedliwego, który modlił się psalmami i z wiarą powtarzał modlitwę ludu Starego Przymierza: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich sił swoich”.

L2: Panie Jezu, Ty sam jesteś dla nas najdoskonalszym wzorem modlitwy, najpierw tej dziecięcej, potem modlitwy młodego człowieka, a w końcu modlitwy przenikającej Twoją publiczną działalność i mękę krzyżową. Już gdy miałeś dwanaście lat powiedziałeś Rodzicom, że powinieneś być w tym, co należy do Twego Ojca. Od dzieciństwa trwałeś w serdecznej więzi z Ojcem niebieskim, o którym zawsze pamiętałeś, z którym rozmawiałeś i którego wolę wypełniałeś. Trwając przez Tobą w ciszy prosimy Cię, abys nauczył nas wszystkich modlić się. Pomagaj w modlitwie dzieciom, wspieraj w niej ludzi młodych, ucz jej wszystkich dorosłych.

Modlitwa w ciszy (ok. 2 min.).

Kapłan: „O Panie, nasz Panie, jak przedziwne jest Twoje imię na całej ziemi! Tyś swój majestat wyniósł nad niebiosy. Sprawileś, że na przekór Twoim przeciwnikom usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę, aby poskromić nieprzyjaciela i wroga. Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło palców Twoich, na księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził: Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, czym syn człowieczy, że troszczysz się o niego? Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów, uwieńczyłeś go czcią i chwałą. Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich, wszystko złożyłeś pod jego stopy: Owce i bydło wszelakie, i dzikie zwierzęta, ptaki niebieskie i ryby morskie, wszystko, co szlaki mórz przemierza. O Panie, nasz Panie, jak przedziwne jest Twoje imię na całej ziemi!” (Ps 8).

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.